

46 a = 2 c.
115/47

Churchill-England og den "suverene" norske eksilregjering.

"Men ingen ting kunne bli gjort utan britisk santykke." (Halvdan Koht i "For fred og fridom" s.263)

I et av foredragene i serien Som seilene fylles av ~~xixixix~~ stormen sa professor Magne Skodvin bl.a. : "Quisling var føreren, Terboven var der Herr."

Ingen vil selvsagt bestride at Quisling og hans regjering - på samme måte som Administrasjonsrådet - måtte etterkomme tyske krav. Rådets og Quisling-regjeringens rettslige stilling kommer undersøkelseskommisjonen av 1945 inn på i sin Innstilling, side 223 :

"Noen vil legge vekt på at Administrasjonsrådet er opprettet med tysk billigelse, og at det har vart et organ for Reichskommissær etter førerforordningen. Under denne synsvinkel er rådet et ledd i den tyske administrasjon av det besatte Norge med folkerettslig hjemmel i 4. Haag-konvensjons bestemmelser i landkrigsreglementet. Det er for så vidt den samme rettslige hjemmel som de etterfølgende kommissariske statsråder og Quislings senere regjering har."

Kommisjonen kommer også inn på Administrasjonsrådet i Innstillingen side 231 :

"Rådet arbeidet i et beseirot land, og det var ikke mulig med de maktnidler tyskerne hadde av militær, politisk og finansiell art å føre en uavhengig politikk i forhold til tyskerne."

Innstillingen nevner en rekke eksempler på at Administrasjonsrådet etterkom en rekke av Terbovens krav, som f.eks. utstedelse av forbud mot flagging og demonstrasjon på Kongens fødselsdag, frigivelse av høstjakten for tyskerne, betaling av erstatning til tyskerne "for deres hjelp med å minske tallet på skogødeleggende elg ! På vegne av Administrasjonsrådet sendte direktøren av Justisdepartementet, soren skriver Ole P. Harbek den 4. juni 1940 et rundskriv til alle politimestre i de besatte statsråder med underretning om at Jonas Lie er utnevnt til sjef for Uttrykningspolitiet. I rundskrivets pkt. 4 heter det at "ved forbrytelser som antas å ha politisk bakgrunn eller hvor gjerningsmannen eller skadelidende er en politisk personlighet og for øvrig i alle anliggender av politisk karakter, skal politiinspektør Jonas Lie underrettes." I pkt. 6 opplyses det at "han (Lie) er spesielt bemyndiget til å gi seg innberetninger om den politiske stilling." Soren skriver Ole Pingalf Harbek ble i 1945 valgt til formann i Den norske dommerforening og ble foreningens æresmedlem fra 1962 !

Sin vane tro unnlater Skodvin konsekvent å nevne et ord om de mange "gode" nordmenn som ytet tyskerne vedrifull bistand. Han kommer heller ikke med ett eneste ord inn på at de norske ~~myndigh~~ eksilmyndigheter i London i minst like høy grad hadde en "Herr" over seg. Jeg skal derfor gi noen smakebiter på det.

Med en gang regjeringen Nygaardsvold satte sine ben på engelsk jord fikk de føle den britiske dominans. Noe bittert forteller Halvdan Koht om dette i "For fred og fridom" side 239 :

Enda før regjeringa tok i veg frå Tromsø, hadde vi ~~diskutert~~ tala

I et av foredragene i serien Som seilene fylles av ~~vind~~ stormen sa professor Magne Skodvin bl.a. : "Quisling var føreren, Terboven var der Herr."

Ingen vil selvsagt bestride at Quisling og hans regjering - på samme måte som Administrasjonsrådet - måtte etterkomme tyske krav. Rådets og Quisling-regjeringens rettslige stilling kommer Undersøkelles-kommisjonen av 1945 inn på i sin Innstilling, side 223 :

"Noen vil legge vekt på at Administrasjonsrådet er opprettet med tysk billigelse, og at det har vart et organ for Reichskommissær etter førerforordningen. Under denne synsvinkel er rådet et ledd i den tyske administrasjon av det besatte Norge med folkerettslig hjemmel i 4. Haag-konvensjons bestemmelser i landkrigsreglementet. Det er for så vidt den samme rettslige hjemmel som de etterfølgende kommissariske statsråder og Quislings senere regjering har."

Kommisjonen kommer også inn på Administrasjonsrådet i Innstillingen side 231 :

"Rådet arbeidet i et beseiret land, og det var ikke mulig med de maktmidler tyskerne hadde av militær, politisk og finansiell art å føre en uavhengig politikk i forhold til tyskerne."

Innstillingen nevner en rekke eksempler på at Administrasjonsrådet etterkom en rekke av Terbovens krav, som f.eks. utstedelse av forbud mot flagging og demonstrasjon på Kongens fødselsdag, frigivelse av høstjakten for tyskerne, betaling av erstatning til tyskerne "for deres hjelp med å minske tallet på skogødeleggende elg ! På vegne av Administrasjonsrådet sendte bestyreren av Justisdepartementet, soneskriver Ole P. Harbek den 4. juni 1940 et rundskriv til alle politimestre i de besatte områder med underretning om at Jonas Lie er utnevnt til sjef for Uttrykningspolitiet. I rundskrivets pkt. 4 heter det at "ved forbrytelser som antas å ha politisk bakgrunn eller hvor gjerningsmannen eller skadelidende er en politisk personlighet og for øvrig i alle anliggender av politisk karakter, skal politiinspektør Jonas Lie underrettes." I pkt. 6 opplyses det at "han (Lie) er spesielt bemyndiget til å gi seg innberetninger om den politiske stilling." Soneskriver Ole Fingalf Harbek ble i 1945 valgt til formann i Den norske dommerforening og ble foreningens æresmedlem fra 1962 !

Sin vane tro unnlater Skodvin konsekvent å nevne et ord om de mange "gode" nordmenn som ytet tyskerne vedrifull bistand. Han kommer heller ikke med ett eneste ord inn på at de norske ~~myndige~~ eksilmyndigheter i London i minst like høy grad hadde en "Herr" over seg. Jeg skal derfor gi noen smakebiter på det.

Med en gang regjeringen Nygaardsvold satte sine ben på engelsk jord fikk de føle den britiske dominans. Noe bittert forteller Halvdan Koht om dette i "For fred og fridom" side 239 :

Enda før regjeringa tok i veg frå Tromsø, hadde vi ~~diskutert~~ tala

Se neste side